

Warszawa, dnia 13 grudnia 2018 r.

Sygn. akt VI Ka 1341/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Ludmiła Tułaczko

Sędziowie: SO Anita Jarząbek - Bocian

SR del. Justyna Dołhy (spr.)

Protokolant sekretarz sądowy Marta Piotrowska

przy udziale prokuratora Teresy Pakieły

po rozpoznaniu dnia 13 grudnia 2018 r. w Warszawie

sprawy W. S. syna J. i J. ur. (...) w W.

skazanego wyrokiem łącznym

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie

z dnia 21 czerwca 2018 r. sygn. akt IV K 775/17

utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok; zasądza od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie na rzecz adw. E. S. kwotę 147,60 zł obejmującą wynagrodzenie za obronę z urzędu w instancji odwoławczej oraz podatek VAT; zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków w postępowaniu odwoławczym przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

SSO Anita Jarząbek - Bocian SSO Ludmiła Tułaczko SSR del. Justyna Dołhy

Sygn. akt VI Ka 1341/18

UZASADNIENIE

Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie z dnia 21 czerwca 2018 r. w sprawie o sygn. akt IV K 775/17 wymierzono skazanemu W. S. karę łączną 3 lat pozbawienia wolności poprzez połączenie kar pozbawienia wolności wymierzonych skazanemu wyrokami opisanymi w pkt. III i IV części wstępnej wyroku. W pozostałym zakresie postępowanie umorzono.

Od powyższego wyroku apelację wniósł obrońca skazanego, który zaskarżył wyrok na jego korzyść w zakresie rozstrzygnięcia o karze zawartego w pkt. 2 wyroku. Obrońca zarzucił rozstrzygnięciu obrazę przepisów prawa procesowego mającą wpływ na treść wyroku tj. art. 7 kpk i art. 410 kpk polegającą na przekroczeniu przez Sąd Rejonowy zasady swobodnej oceny dowodów i dokonaniu ich dowolnej oceny, naruszeniu zasady obiektywizmu i nie uwzględnieniu przez Sąd całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy poprzez uznanie za istotne jedynie okoliczności przemawiających na niekorzyść skazanego, a nie uwzględnieniu okoliczności przemawiających na jego korzyść, co miało wpływ na niezastosowanie wobec skazanego zasady pełnej absorpcji przy wymierzaniu kary łącznej.

Podnosząc powyższy zarzut obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie W. S. kary łącznej przy zastosowaniu zasady pełnej absorpcji w wysokości 2 lat pozbawienia wolności

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Apelacja obrońcy skazanego nie zasługiwała na uwzględnienie, ponieważ kontrola instancyjna zaskarżonego orzeczenia wykazała, iż Sąd Rejonowy prawidłowo wymierzył skazanemu karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 3 lat.

Wbrew zarzutowi postawionemu w apelacji, Sąd I instancji prawidłowo rozważył stopień związku podmiotowo – przedmiotowego pomiędzy poszczególnymi przestępstwami, za które wymierzono kary podlegające łączeniu oraz zasadnie ocenił dotychczasowy sposób życia skazanego biorąc również pod uwagę treść opinii o skazanym. W ocenie Sądu Okręgowego, rozstrzygnięcie to jest wyważone i należy uwzględnia wszelkie okoliczności rzutujące na wymiar kary łącznej. Zgodnie z art. 85a kk orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Jak wynika z pisemnego uzasadnienia, Sądowi Rejonowemu nie umknął fakt, iż przestępstwa przypisane skazanemu w wyrokach podlegających łączeniu są przestępstwami podobnymi i to popełnionymi na szkodę tej samej pokrzywdzonej – matki skazanego. Jednocześnie jednak Sąd I instancji trafnie wskazał, że uporczywe popełnianie tych przestępstw na szkodę tej samej osoby wskazuje na konieczność stosowania wobec niego długotrwałej resocjalizacji. Ocenę Sądu należy uzupełnić o stwierdzenie, że kara pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem w sprawie o sygn. akt IV K 1498/08 została warunkowo zawieszona na okres próby 5 lat, której to szansy skazany nie wykorzystał i ponownie wchodząc w konflikt z prawem spowodował zarządzenie jej wykonania jednocześnie wyraźnie pokazując, że jest sprawcą niepoprawnym.

W pełni należy również podzielić dokonaną przez Sąd Rejonowy ocenę okoliczności wynikających z opinii o skazanym. Na podkreślenie zasługuje przede wszystkim fakt, że skazany nie wyraził zgody na odbywanie kary w systemie programowanego oddziaływania jak i nie zgodził się na proponowany mu udział w programie korekcyjno-edukacyjnym dla skazanych stosujących przemoc w rodzinie jak i w programie dla skazanych uzależnionych od alkoholu. Jego zachowanie w trakcie odbywania kary określone jest zaś przez dyrekcję zakładu karnego jedynie jako przeciętne. Mając na uwadze powyższe, zarzut obrońcy dotyczący niewzięcia przez Sąd Rejonowy pod uwagę pozytywnego zachowania skazanego w trakcie odbywania kary nie mógł zostać uwzględniony. Stwierdzić wręcz należy, że cele wychowawcze i zapobiegawcze, które ma kara osiągnąć wobec skazanego nie zostały jeszcze spełnione.

Koniecznym jest w niniejszej sprawie zaakcentowanie, że orzeczona kara łączna winna odzwierciedlać wszystkie popełnione przez skazanego przestępstwa, a instytucja wyroku łącznego nie służy w żadnej mierze redukcji orzeczonych kar jednostkowych. Podobnie jak i to, że z reguły popełnienie dwóch lub więcej przestępstw, a z taką sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie, jest czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji (por. SA w Warszawie w wyroku z dnia 12 lipca 2000 r. II AKa 171/2000 OSA 2001/1 poz. 5). Dopiero szczególnie pozytywna opinia o osobie skazanej, będące wynikiem jej ponadprzeciętnej pozytywnej aktywności, daje asumpt do rozważań o możliwości łagodniejszego traktowania. Odnosząc się zaś do zacytowanego przez obrońcę w apelacji orzeczenia Sądu Apelacyjnego w Gdańsku stwierdzić należy, że wprawdzie zasada absorpcji powinna być stosowana w przypadku bliskiego związku podmiotowo-przedmiotowego przestępstw popełnionych w bliskim związku czasowym i miejscowym, jednak kara łączna wymierzona w takim wypadku przy zastosowaniu zasady absorpcji musi stanowić wystarczającą ocenę zachowania sprawcy. W niniejszej sprawie sytuacja taka nie ma miejsca. Zastosowanie zasady absorpcji w wymiarze zaproponowanym przez skarżącego prowadziłoby w istocie do pozostawienia poza jakąkolwiek dolegliwością jednego z przypisanych skazanemu przestępstw, za które pozostałby bezkarny. Instytucja wyroku łącznego nie służy zaś poprawieniu sytuacji procesowej skazanych poprzez swoistą modyfikację prawomocnie orzeczonych kar lecz jej uporządkowaniu. Nie może też prowadzić do „premiowania” sprawców wielokrotnie naruszających porządek prawny,

przy stosowaniu zasady absorpcji zawsze tam, gdy zachodzi wielość skazań. Jak podkreślił Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 20 lutego 2018 r. w sprawie II AKA 1/2018 pełną zasadę absorpcji można zastosować, gdy czyny, co do których zachodzi zbieg realny, pozostają w wyjątkowo bliskim związku przedmiotowym, albo gdy jedna z orzeczonych kar jest minimalnej wysokości w porównaniu z drugą podlegającą łączeniu. Wynika to z przyjętego w porządku prawnym założenia, że wymiar kary łącznej powinien odpowiadać zakresowi zawartości kryminalnej czynów, jakich sprawca się dopuścił. Wymierzenie takiej kary absorbującej prowadziłoby do premiowania sprawcy popełniającego nie jedno, a więcej przestępstw, zatem prowadziłoby do praktycznej bezkarności innych zachowań zabronionych.

Biorąc pod uwagę powyższe, nie podzielając zarzutu apelacyjnego, Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok utrzymał w mocy stwierdzając ponadto, że nie jest on dotknięty innymi wadami, które powinny być brane przez sąd odwoławczy z urzędu.

Zgodnie z wnioskiem obrońcy z urzędu skazanego, Sąd zasądził od Skarbu Państwa na jego rzecz kwotę wynagrodzenia za obronę w instancji odwoławczej wraz z podatkiem od towarów i usług zaś uwzględniając sytuację materialną skazanego, który nie uzyskuje żadnych dochodów Sąd zwolnił go od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze wydatkami obciążając Skarb Państwa.

SSO Anita Jarzębek - Bocian SSO Ludmiła Tułaczko SSR del. Justyna Dolhy